

Dina fem första minuter i Himlen?

*En predikan, hållen i Korskyrkan, Borås
Söndagen den 9 maj 2010, Micael Nilsson*

Vart är våra nära och kära som dött, just nu?

Jag läste om en man som levtt ett ytligt liv. Så drabbas han av sorg. Han förlorar sin son. Sorgen förändrar honom. Han börjar läsa sin Bibel. Kväll efter kväll sitter han därhemma och läser sida upp och sida ner. En vän blir orolig och frågar honom vad som hänt. Jag läser min Bibel, svarar mannen... Jag läser min Bibel för att få veta vart min lille pojke har tagit vägen.

Säkert har du någon gång ställt en liknande fråga. Och har du inte gjort det än går väl ingen av oss igenom våra liv utan att någon gång behöva ställa den. Inför en älskad väns eller anhörigs död, vid mammans eller pappas dödsbädd, vid en makes, eller makas eller kanske ett barns grav. Vart tog han vägen? Var är hon just nu?

En bibelvers låter oss glänta lite på dörren mot oändligheten. I Luk 23:43 svarar Jesus, från korset, på en brottslings bön om nåd med att säga: "Sannerligen, redan i dag skall du vara med mig i Paradiset."

Jesu svar innehåller tre viktiga ting. Två av dem kan vi förstå direkt. Med den tredje kanske vi behöver lite hjälp.

För det första talar Jesus om någonting som ska ske omedelbart efter vår död. Detta handlar alltså inte om den slutliga uppståndelsen för hela mänskligheten med en ny Himmel och en ny jord som beskrivs som en framtidsvision i Upp 21-22. Detta handlar om dina fem första minuter i Himlen. Jesus säger: ”redan idag”.

För det andra talar Jesus om, inte bara när detta ska ske, utan framförallt om vad som ska ske. Rövaren ska vara med Jesus. I Luk 16:22 säger Jesus att efter en troende människas död kommer hon att föras av änglar in i Guds närhet. Omedelbart efter sin död ska han eller hon gå in i en värld som bäst beskrivs som gemenskap med Gud.

Sist talar Jesus inte bara om när eller vad utan också om var. Rövaren och Jesus ska vara tillsammans i någonting som kallas för ”Paradiset”. Men vad är då det för någonting? Vad är Paradiset?

Vid några tillfällen i Bibeln finns den här referensen till Paradiset. En av dem handlar om en mans upplevelse, vi tror att det är Paulus egen, men att han skriver om sig själv i tredje person när han i 2 Kor 12:2-4 vittnar om att han ”blev uppryckt till Paradiset och fick höra ord som ingen människa kan eller får uttala.”

Det finns alltså någonting som heter Paradiset.

Nu kan man tycka att det är lite märkligt att detta ord, eller denna plats, inte förklaras mer ingående i Bibeln, när det nu är en så viktig plats för vår framtid och för vårt hopp. Fast det är klart, då får du komma ihåg att Jesus är jude. Det fanns ord, liksom kodord, för judarna som inte behövde förklaras. Så var det med ordet Paradiset. Ordet är från början ett persiskt ord som syftade på konungens inhägnade trädgård. Grekerna tog senare upp ordet och gjorde det till sitt eget, fortfarande som en beteckning på de persiska kungarnas vackra trädgårdar.

Och lyssna nu: i den grekiska översättningen av GT, Septuaginta, finner vi ordet ”Paradiset”. Där är nämligen Paradiset det ord som används för Edens lustgård i 1 Mos.

Då sätts min fantasi i rörelse. Vad kan detta betyda? Bibeln säger ju faktiskt inte att Edens lustgård förstördes någon gång, utan tvärtom att den vaktades av änglar. Är Edens lustgård rent av bevarad?

Innan du nu avfärdar mig som en vilt spekulerande galning... Visste du att modern strängteori, den forskning som idag ligger i yttersta framkant, top of the line, när det gäller teoretisk fysik, tänker sig att det finns kanske upp till tio ännu oupptäckta dimensioner i tillvaron. Om nu världens skarpaste hjärnor tror på tio oupptäckta dimensioner är det väl inte så märkvärdigt om jag tror på åtminstone en till?

Faktum är att många judar på Jesu tid trodde att Gud sparat Edens lustgård, någonstans, och att den en dag skulle återställas, på något sätt. Och det fantastiska är att Bibeln både börjar och avslutas på liknande sätt. Kap 1-2 i 1 Mos handlar om hur Gud skapar himmel och jord och om en lustgård med ett livets träd i centrum. Upp 21-22 handlar om hur Gud skapar en ny himmel och en ny jord, och i Upp 22:1-2 läser jag om ”livets träd, som bär frukt tolv gånger om året och ger sin skörd varje månad...” Återigen beskrivs nu livets träd, som en gång stod mitt i lustgården fast nu i Himlen.

OK, nu blev det svårt med alla begrepp. Vi backar tillbaka till fast mark igen. Låt oss se till att vi får tag på det nödvändiga: Jesus har lovat att när du dör ska du få vara med honom på en plats som liknas vid Edens lustgård. Jesus kallar den för Paradiset. Paradiset är inte vår slutdestination. Bibeln målar i sin avslutning upp en oändligt vacker framtidsvision och en nyskapad himmel och en nyskapad jord. Men redan detta paradiset är en underbar plats, som alltså bäst beskrivs som gemenskap med Gud och andra troende människor i Guds närhet.

Hur ser det ut i Paradiset?

När du ska göra en resa tar du hem resebroschyren. Du läser på och vill veta hur platsen du ska till ser ut. Hur ser det ut i Paradiset?

Vad är det för värld våra älskade anhöriga och vänner har trätt in i? Och vad är det vi själva har framför oss?

Jesu ord om Paradiset som för tankarna tillbaka till Edens lustgård i mänsklighetens gryning är den bästa ledtråd vi har för att få veta något om detta. Vill vi veta hur framtiden ser ut i en värld där Guds vilja sker är med andra ord Edens lustgård den bästa förklaringsmodellen. Vad var då detta för plats?

Fyra korta påståenden:

Paradiset är en plats där vi är vid medvetande

När Bibeln talar om de döda som avsomnade är det en bild för dödens maktlöshet, precis som Jesus ju sa om sin vän Lasaros efter det att han dött att han sover. Det är alltså inte svårare för Gud att uppväcka den som är död än det är för oss att väcka den som sover.

Men orden om att Lasaros sover har ibland gett människor bilden av att de avlidna befinner sig i en slags själens sömn. Men då övertolkar vi ett enda enskilt begrepp. När vi läser vidare för att se hur Bibelns beskriver detta liv förstår vi att den inte alls talar om sömn eller medvetlöshet, utan tvärtom om en mycket medveten tillvaro. Det finns många bibelställen att referera till som styrker detta. Låt oss se på ett av dem, **Upp 6:9-11**: ”Och när Lammet bröt det femte sigillet såg jag under altaret själarna av dem som hade blivit slaktade för Guds ord och sitt vittnesbörd. Och de ropade med hög röst: ”Hur länge, du helige och sannfärdige härskare, skall du dröja med att hålla dom och utkräva hämnd för vårt blod på jordens invånare?” Och åt var och en gavs en vit klädnad, och de blev tillsagda att vara stilla ännu en liten tid, tills deras medtjänare och bröder, som skulle dödas liksom de själva, hade nått sitt fulla antal.”

OK... det här är väl inte Bibelns allra enklaste verser precis. Låt oss se om vi kan hjälpa varandra att förstå någonting här. Det här är en märkvärdig och unik ögonvittnesskildring av det osynliga. I Guds närhet finns människor avlidit och som nu är hos Gud. Vi vet inte om de har en speciell uppgift eller om det som beskrivs här gäller alla troende, så låt oss inte gå in på det. Låt oss istället se på hur den som dött i Kristus beskrivs i termer av medvetenhet. D.v.s. det vi vet gäller alla troende, som med Jesu ord i Joh 11:25 kallas ”leva om han än dör.” Här kommer nu 10 påståenden om livet i Paradiset:

1. De döda är hos Gud.
2. Deras identitet och personlighet är bevarad.
3. Deras liv på jorden är känt.
4. Johannes säger att de ber. Ja, de t.o.m. ropar med hög röst. Den höjda rösten talar om känslor och t.o.m. om passion. Detta är med andra ord ingen likgiltig tillvaro.

5. Dessa döda är alltså vid medvetande, medvetna om Gud, medvetna om varandra och tydligen också medvetna om vad som sker på jorden. Åtminstone vet de vad Gud vill att de ska veta.

(Är inte det här spännande? Fem snabba påståenden. Och vi är ännu bara halvvägs. Här kommer fem till☺)

6. De döda har frågor att ställa. Alltså vet de inte allt, åtminstone inte ännu. Men de har redan nu, i Paradiset, fritt tillträde till Gud och kan fråga Gud om saker och ting. Dessutom säger Johannes att Gud svarar och förklarar, vilket ju måste betyda att dessa människor också kan lära sig sådant de ännu inte vet. De lever med andra ord.

7. De personer Johannes beskriver är angelägna om att Guds vilja ska ske på jorden. Den som kommer till Himlen blir alltså inte apatisk inför vad som händer i världen. Tvärtom verkar han eller hon bli ännu mer angelägen om att Guds vilja ska ske.

8. De döda ber att ondskan ska få ett slut, vilket även antyder att de ber för sina syskon på jorden. Är inte det intressant? Aldrig säger Bibeln att vi ska be för de döda, men visst säger Bibeln att de döda ber för oss.

9. De döda undrar: Hur länge ska ondskan få fortgå? Hur länge ska vi vänta? Alltså finns det väntan i Paradiset. Människorna där väntar på att Guds rike ska bryta in i sin fullhet, och är genom sina böner delaktiga i detta.

Vilka fantastiska perspektiv! Det ligger med andra ord verkligen någonting i frälsningssoldatens gamla talesätt att de döda fått befordran till högre tjänst.

10. Sist av allt: De döda troende i Paradiset känner släktskap och identifierar sig med kyrkan på jorden, som här kallas för deras "medtjänare och bröder". Vi är alltså en familj, också med dem som gått före oss och som nu lever vidare, fast inför Gud i en annan livssfär, Paradiset.

Detta var mitt första påstående. Paradiset är en levande plats. Mitt andra är: **Paradiset är en plats som är fylld av frid.**

Paradiset i 1 Mos är en underbar plats. Det är en plats i harmoni. I skapelseberättelsen läser vi att Gud vilade på den sjunde dagen. Var Gud trött? Så klart inte. Nej, orden är ett uttryck för att Gud tog tid för att glädja sig över sin skapelse. Som en konstnär som tar ett steg tillbaka och gläds åt ett fullbordat verk tog Gud istället ett steg in i skapelsen. Guds vila var över allt. Där fanns ingen död, ingen nöd, inga orättvisor eller naturkatastrofer, inget våld, ingen avundsamhet eller konkurrens.

Förstår du att dina nära och kära älskar detta. En del av dem lämnade den här världen våldsamt, kanske i en olycka, eller ångestfyllt, kanske plågade av svår sjukdom och smärta. Men i den stund han eller hon gick in i Paradiset var det som när Jesus talade in i stormen på Genesarets sjö och befälde: - Var stilla. Och allt blev frid. För Paradiset är en plats där allt är i harmoni.

Mitt tredje påstående: Paradiset är skapande plats

Lyssna nu, för detta tror jag är viktigt att förstå för att livet efter döden ska bli ett hopp, d.v.s. något som vi längtar till, och inte någonting skrämmande. Livet i Paradiset är ett levande liv, skapande och kreativt.

I 1 Mos 2 berättas det om hur Gud för fram olika djur till Adam, för att Adam ska få ge dem namn. Varför gör Gud så? Hade Gud slut på idéer? Nej, detta är bilden av en kärleksfull far som nästan lekfullt för fram olika djur inför Adam för att Adam ska få ge dem namn. Varför? Jo, för att en kärleksfull förälder älskar att göra saker tillsammans med sina barn. Det här är Guds sätt att säga: - Vi gör det här tillsammans Adam. Jag skapar djuren och du ger dem namn. Och visst är det vackert.

Eden var alltså en skapande miljö. Så varför ska vi anta att Paradiset, där våra nära och kära befinner sig just nu skulle vara annorlunda? Ett sådant antagande skulle ju innebära att också Gud blivit annorlunda. Varför skulle inte Gud göra dem delaktig i det han gör i världar och skapelser vi ännu inte sett eller känner?

Lyssna, hjälp mig: Vad tror du att dina nära och kära gör just nu? Kan du möjligen få en ledtråd när du tänker på vad de tyckte om att göra när de ännu levde här. Gud ångrar ju inte sina nådegåvor. Varför skulle han ta dem ifrån oss bara för att vi dör. Nej, människan ska inte utplånas utan befrias, och förverkligas.

Kan du se din gamla pappa, som älskade att spela och sjunga, sjunga som aldrig förr, med ord han aldrig hört eller toner han inte visste fanns på den här jorden? Kan du se din gamla mor som älskade trädgårdsarbetet få blommor och fruktträd att blomstra som aldrig förr. Det är sådana bilder Jesus vill måla när han använder ordet Paradiset.

Är detta bara fantasier och önskedrömmar? Ingalunda. Vi känner förstås inte alla detaljer, men vi vet någonting om Paradiset och vi vet framförallt någonting om Guds karaktär. En skapande Gud skapade en gång skapande människor till sin avbild. Syndafallet förstörde. Ondskan var en tjuv. Men dramat, Bibeln och världshistorien handlar om Guds upprättande verk. Så när nu Gud en dag ska upprätta sin skapelse och den fullt ut ska bli allt som Gud velat, hur tror du att den då kommer att se ut?

Ser du passiva människor i en passiv värld? Har skapelselusten och kreativiteten släckts ut? Jag tror att skaparlusten blommar för fullt i Skaparens närhet. Vi hinner ett sista påstående:

Paradiset är en plats full av gemenskap

Det sägs ibland att vi alla bär omkring på tre stora frågor genom livet, och att de svar vi finner på dessa frågor kommer att forma oss: Vem är jag? Duger jag? Får jag vara med? Får jag vara med? Jesus dör på korset med en öppen famn. Gud har svarat ja. Du får vara med.

Bibelns tidiga beskrivning av Eden, eller Paradiset är en beskrivning av människor i harmoni med varandra. Så var det, fram till dess synden bröt sönder allt och Adam skyllde på Eva, och Eva skyllde på ormen, och båda gömde sig för Gud, och lögnen och våldet skördade sina första offer.

Kan du föreställa dig en värld där alla älskar varandra? Nej, för det är bortom vår föreställningsvärld. Men lyssna: det är inte bortom våra nära och käras föreställningsvärld. När vi ordnade med deras begravning, när vi sörjde och chockerade insåg att vi nu skulle vara tvungna att välja en kista... I den stunden trädde din älskade, mamma eller pappa, man eller hustru, son eller dotter in i en verklig värld, full av frid och oförställd glädje, in i en skapande värld full av otvungen och befriad gemenskap, med Gud och med människor. Bibeln säger att de fördes av änglar in i Guds närhet. Och från den första minuten i Himlen visste de: - Vi är hemma.

Avslutning

Vi undrar ibland: om de som gått före oss kunde säga någonting till oss, vad skulle det i så fall vara?

Kanske är det det här de skulle vilja säga oss:

Jag lever. Fast jag är död är jag medveten och levande. Jag är i en värld full av frid. Jag skapar och upptäcker nya saker. Och jag har gemenskap med Gud och med många fantastiska människor.

Jag vet inte. Kanske är det detta de skulle vilja säga oss idag. Men framförallt tror jag att de skulle vilja säga oss det här: - Se till att du kommer hit. Se till att du inte missar detta.

Vet du att du är på väg dit? Om du inte vet det så är du kanske inte det, för Bibeln säger att man både kan bli räddad och att man kan få veta det, att man kan få en visshet i sitt liv som leder till trygghet och förväntan.

Om du inte vet att du är på väg till Himlen föreslår jag att du just nu ber Jesus bli din Herre och Frälsare, att du just nu släpper in honom i ditt liv och låter honom förlåta dina synder och hjälpa dig med tryggheten och förvissningen. Jesus har nämligen sagt: - Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Men Jesus har också sagt, Joh 14:1-3: ”Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är.”